

2. Je li u skladu s Okvirnim sporazumom priloženim Direktivi 1999/70/EZ ⁽¹⁾ tumačiti [članak 4.], kako bi se postigli njezini ciljevi – uzimajući u obzir da je riječ o pravu na jednako postupanje i zabrani diskriminacije koji su opća načela [prava] Unije konkretizirana u direktivi (u skladu s člancima 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima) i u članku 23. Opće deklaracije o ljudskim pravima te uzimajući u obzir temeljna socijalna prava, u smislu članaka 151. i 153. UFEU-a – na način da pravo na otpremninu službenika zaposlenog na određeno vrijeme treba uspostaviti usporedbom s ugovornim osobljem na određeno vrijeme, s obzirom na to da njegov status (kao javnog službenika ili člana ugovornog osoblja) određuje isključivo javni poslodavac ili pak putem izravne primjene u vertikalnom odnosu koja proizlazi iz primarnog prava Unije?

3. Uzimajući u obzir, ovisno o slučaju, postojanje zlouporabe zapošljavanja privremenog osoblja za zadovoljavanje stalnih potreba, bez objektivnog razloga i poveznice s hitnom i neodgodivom potrebom koja bi ga opravdala, i u nedostatku učinkovitih sankcija ili ograničenja u španjolskom nacionalnom pravu, bi li bilo u skladu s ciljevima kojima teži Direktiva 1999/70/EZ, kao mjeru za sprečavanje zlouporabe i otklanjanje posljedice povrede prava Unije, u slučaju u kojem poslodavac radnika ne zaposli za stalno, dodijeliti otpremninu, usporedivu s onom u slučaju neopravdanog otkaza, kao prikladnu, proporcionalnu, učinkovitu i odvraćajuću sankciju?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – José Cánovas Pardo S.L. protiv Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Predmet C-186/18)

(2018/C 211/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: José Cánovas Pardo S.L.

Tuženik: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 96. Uredbe (EZ) br. 2100/94 ⁽¹⁾ tumačenje prema kojem, ako je protekao rok od tri godine otkad je, nakon konačne dodjele prava na biljnu sortu, nositelj saznao za djelo i identitet počinitelja, zahtjevi na temelju članaka 94. i 95. uredbe zastarijevaju, iako su štetne radnje trajale sve do trenutka podnošenja zahtjeva?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, treba li smatrati da se u skladu s člankom 96. Uredbe (EZ) br. 2100/94 zastara odnosi samo na konkretna djela koja čine povredu počinjena izvan roka od tri godine, a ne na ona počinjena u posljednje tri godine?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan, mogu li se zahtjev za prestanak povrede kao i zahtjev za naknadu ukupne štete prihvatiti samo u pogledu tih posljednjih djela počinjenih u posljednje tri godine?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice (SL 1994., L 227, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Njemačka) – Google LLC protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-193/18)

(2018/C 211/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Google LLC

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Treba li se obilježje „usluga koja se sastoji u cijelosti, ili većim dijelom, od prijenosa signala u elektroničkim komunikacijskim mrežama” iz članka 2. točke (c) Okvirne direktive 2002/21/EZ (¹) tumačiti na način da uključuje ili može uključivati i internetske usluge elektroničke pošte koje se stavljaju na raspolaganje preko otvorenog interneta, ali same ne omogućavaju pristup internetu?
 - a) Treba li se to obilježje osobito tumačiti na način da se već informacijsko-tehnički učinak obrade koju pružatelj takve usluge elektroničke pošte pruža preko svojih poslužitelja elektroničke pošte time što adresama elektroničke pošte dodjeljuje IP adrese uključenih fizičkih priključaka te elektroničku poštu, koja je rastavljena na pakete podataka, na temelju različitih protokola određene skupine internetskih protokola šalje na otvoreni internet tj. – obrnuto – prima, smatra „prijenosom signala” ili tek prijenos navedenih paketa podataka preko interneta koji provode pružatelji (pristupa) interneta predstavlja „prijenos signala”?
 - b) Treba li se to obilježje osobito tumačiti na način da se prijenos elektroničke pošte, koja je rastavljena na pakete podataka, preko otvorenog interneta, a koji provode pružatelji pristupa internetu, može pripisati pružatelju takve usluge elektroničke pošte što znači da i on u tom pogledu pruža uslugu koja uključuje „prijenos signala”? Pod kojim bi pretpostavkama takvo pripisivanje bilo moguće?
 - c) U slučaju da pružatelj takve usluge elektroničke pošte sam prenosi signale ili da mu se u svakom slučaju može pripisati prijenos signala pružatelja (pristupa) interneta: može li se to obilježje konkretnije tumačiti na način da se takva usluga elektroničke pošte „u cijelosti ili većim dijelom” sastoji od prijenosa signala, bez obzira na moguće dodatne funkcije usluge kao što su uređivanje, spremanje i organiziranje elektroničke pošte ili upravljanje kontaktnim podacima i bez obzira na pružateljev tehnički napor koji je potreban za pojedine funkcije, zbog toga što je, sa stajališta korisnika, u funkcionalnom vidu komunikacijska funkcija usluge u prvom planu?